

Nr 370.

Av herr von Heland, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående Sveriges anslutning till Internationella handelsorganisationen (ITO) m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 54/1950 föreslås, att Kungl. Maj:t skall erhålla bemyndigande att vid tidpunkt, som Kungl. Maj:t äger bestämma, godtaga Havanastadgan för en internationell handelsorganisation (ITO) och att fastställa de villkor på vilka stadgan må sättas i kraft för Sveriges del.

Vid förberedelsearbetet kring årsskiftet 1947/48, där förslaget till ITO-stadga erhöll sin nuvarande utformning, sökte man även bedöma, i vad mån riktlinjerna för den framtida jordbrukspolitiken enligt 1947 års riksdagsbeslut kunde anses rymmas inom stadgeförslagets ram. Saken ägnades fortsatt uppmärksamhet under konferensen, och erinringar samt förslag till modifieringar framställdes från den svenska delegationens sida i syfte att säkerställa ett fullt tillämpande av riksdagsbeslutet. Likväl föreligger alltså viss osäkerhet, att förslaget till ITO-stadga lämnar möjlighet till alla de olika alternativa regleringsåtgärder, varav ett behov förutsatts kunna uppstå vid tillämpandet av 1947 års riksdagsbeslut. Anledningen till denna ovisshet, som även gäller, därest lantbruksproduktionen skulle kunna avvägas efter det inhemska konsumtionsbehovet och så att exportbehov icke uppstår, beror bl. a. på sådana måhända nödvändiga allmänna formuleringar i stadgan, vilkas innebörd icke kan tolkas annat än av ITO-organisationen själv, då denna blivit konstituerad.

Jag får sålunda hemställa,

att riksdagen vid prövningen av stadgeförslaget för den tilltänkta världshandelsorganisationen måtte taga hänsyn till den utveckling beträffande jordbruksproduktionen, som sedan stadgans tillkomst ägt rum i Sverige, samt fatta därav eventuellt påkallade beslut.

Stockholm den 28 februari 1950.

Erik von Heland.